

Pri a o pili ima!

Iz du ana se ulo glasno pijukanje zboru malenih glasova, glasova koji su se javljali svijetu oko sebe i jedni drugima... Bili su to glasovi koji dozivaju majke, bra u, sestre koji otkrivaju svoje mjesto i nova uda u njihovim malim životima, starim tek nekoliko dana.

Njihov svijet bio je kartonska kutija u kojoj su ekali da budu prodani, u najboljem slu aju... ili ba eni kao višak ako ih nitko ne bude trebao. Bili su višak ve sad... pomalo prestari, no još uvijek iskoristivi.

Pitao sam kolika je njihova cijena i izazvao sumnji ave poglede sa svojom planinarskom jaknom i velikim rusakom.

"5 kuna po komadu, kao i ina e", bio je odgovor.

"Nisam u toj branši pa ne znam", rekao sam, "Dakle jedan je 5 kuna?"

"Da... KOMAD je 5 kuna", odgovorila je ve nervozna prodava ica... "A što vi ho ete? ?

"Želim ih još malo gledati ako je to u redu", okrenuo sam joj le a, izvadio foti i nagnuo se iznad kutije koja je bila smještena izme u vre a umjetnog gnojiva i raznih alata.



Gledao sam te male žute pahulje kako se gužvaju jedna preko druge, javljaju svijetu oko sebe, svijetu kojem to javljanje nije predstavljalo ništa i koji u tome nije uo ništa vrijedno slušanja... "Piju-piju, hej, ja sam živ!!... Piju-piju, hladno mi je!!"

5 kuna...

Cijeli jedan život... Samo toliko...

Okinuo sam dvije fotke na što je prodava ica dotr ala do mene i bijesno po ela negodovati, pitala me tko sam, zašto slikam, odakle mi pravo.

"Slikam zato što su predivni... Želim ih gledati koliko su predivni" - rekao sam, a u grlu mi je bila knedla.

Prodava ica se strašno naljutila i negodovala, te da ju smirim, izbrisao sam sliku koja je ionako ispala mutna. Drugu sam ostavio.

Morao sam nastaviti put, Donji Miholjac je bio još daleko, i put je postao teži za ovu pri u koju sam ponio sa sobom.

Teži za 5 kuna i nekoliko desetaka malih života koje sam ostavio iza sebe, u tužnoj, tužnoj kartonskoj kutiji... jedinom mjestu koje ih je do ekalo izvan ljske jajeta.

Vedran Romac